TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2010. gada 2. septembrī*

Lieta C-290/07 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2007. gada 14. jūnijā iesniedza

Eiropas Komisija, ko pārstāv Dž. Flets [*J. Flett*], pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otrs lietas dalībnieks —

Scott SA, Senklū [*Saint-Cloud*] (Francija), ko pārstāv Dž. Līvers [*J. Lever*], *QC*, R. Grifits [*R. Griffith*] un M. Papadakis [*M. Papadakis*], *solicitors*, kā arī P. Gārdners [*P. Gardner*] un Dž. Perecs [*G. Peretz*], *barristers*, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja pirmajā instancē,

* Tiesvedības valoda — angļu.

ko atbalsta

Département du Loiret, ko pārstāv A. Karneluti [*A. Carnelutti*], *avocat*,

persona, kas iestājusies apelācijas tiesvedībā,

Francijas Republika, ko pārstāv Ž. de Bergess [*G. de Bergues*], S. Sīms [*S. Seam*] un F. Mijons [*F. Million*], pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ticano [*A. Tizzano*], tiesneši E. Levits (referents), Ž. Ž. Kāzels [*J.-J. Kasel*], M. Safjans [*M. Safjan*] un M. Bergere [*M. Berger*],

ģenerāladvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],
sekretārs K. Malaceks [*K. Malacek*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2009. gada 17. decembra tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2010. gada 23. februāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Savā apelācijas sūdzībā Eiropas Kopienu Komisija lūdz atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2007. gada 29. marta spriedumu lietā T-366/00 *Scott*/Komisija (Krājums, II-797. lpp.; turpmāk tekstā — "pārsūdzētais spriedums"), ar kuru Pirmās instances tiesa [tagad — Vispārējā tiesa] atcēla Komisijas 2000. gada 12. jūlija Lēmuma 2002/14/EK par valsts atbalstu, ko Francijas Republika piešķīra *Scott Paper SA/Kimberly-Clark* (OV L 12, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums"), 2. pantu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz atbalstu, kas piešķirts, nosakot izdevīgāku labiekārtota zemes gabala cenu.

Atbilstošās tiesību normas

2 Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma [88.] panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.), mērķis saskaņā ar tās preambulas otro apsvērumu būtībā ir kodificēt un pamatot Komisijas pastāvīgo praksi EKL 88. panta piemērošanā saskaņā ar Tiesas judikatūru.

3 Šīs regulas 6. panta 1. punktā ir precizēts, ka ar lēmumu sākt oficiālu izmeklēšanas procedūru par paziņotu jaunu atbalstu attiecīgā dalībvalsts un citas ieinteresētās personas tiek aicinātas iesniegt savas piezīmes noteiktā termiņā, kas parasti nepārsniedz vienu mēnesi un kurš pienācīgi pamatotos gadījumos var tikt pagarināts.

4 Regulas Nr. 659/1999 10. panta 3. punktā ir norādīts:

"Ja, neskatoties uz atgādinājumu [..], attiecīgā dalībvalsts neiesniedz lūgto informāciju Komisijas noteiktajā termiņā vai ja tā iesniedz nepilnīgu informāciju, Komisija pieņem lēmumu, ar ko tai prasa sniegt minēto informāciju [..]."

Pamata tiesvedības rašanās fakti

5 *Scott Paper Company* ir Amerikas Savienotajās Valstīs dibināts uzņēmums, kas ražo papīru higiēnas un mājsaimniecības vajadzībām. Lai Francijā atļautu izveidot

ražošanas uzņēmumu *Bouton Brochard Scott SA*, kura tiesības pārņēmis *Scott SA* (turpmāk tekstā — "*Scott*"), ASV dibinātās sabiedrības meitas uzņēmums Francijā, Luarē [*Loiret*] departaments un Orleānas [*Orléans*] pilsēta saskaņā ar 1987. gada 12. septembra vienošanos šim ražošanas uzņēmumam vajadzīgā zemes gabala aptuveni 68 hektāru platībā labiekārtošanai nepieciešamo pētījumu un darbu veikšanu uzticēja *société d'économie mixte pour l'équipement du Loiret* (turpmāk tekstā — "*Sempel*").

6 Attiecīgos zemes gabalus sabiedrībai *Sempel* par simbolisku samaksu FRF 1 apmērā pārdeva Orleānas pilsēta, kura tos bija iepriekš nopirkusi ar trīs darījumiem, proti, 30 hektārus — 1975. gadā, 32,5 hektārus — 1984. gadā un 5,5 hektārus — 1987. gadā. Orleānas pilsēta un Luarē departaments uzņēmās segt teritorijas labiekārtošanas izmaksas FRF 80 miljonu apmērā.

7 Saskaņā ar 1987. gada 31. augustā noslēgto līgumu starp Orleānas pilsētu, Luarē departamentu un *Scott* (turpmāk tekstā — "līgums ar *Scott*") 1987. gada beigās *Sempel* pārdeva *Scott* daļu no labiekārtotajiem zemes gabaliem, proti, 48 hektārus no pieejamajiem 68 hektāriem, par FRF 31 miljonu, kas ir aptuveni EUR 4,7 miljoni.

8 Par šo pārdevumu kā valsts atbalstu netika paziņots Komisijai.

9 1996. gada janvārī *Scott* akcijas pārpirka uzņēmums *Kimberly-Clark Corp.* Tas 1998. gada janvārī paziņoja par ražošanas uzņēmuma slēgšanu. Ražošanas uzņēmuma aktīvus, proti, labiekārtoto zemes gabalu, 1998. gada jūnijā nopirka *Procter & Gamble*.

10 Pēc Francijas Valsts kontroles ziņojuma par 1996. gadu, kurā bija komentēta zemes gabala pārdošana *Scott*, Komisija saņēma sūdzību. Komisija 1998. gada maijā nolēma uzsākt EKL 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru, kuras rezultātā tika pieņemts apstrīdētais lēmums.

11 Šajā lēmumā — redakcijā, kas grozīta ar 2001. gada 2. marta labojumu, — par nesaderīgu ar kopējo tirgu atzīts valsts atbalsts kā izdevīgāka zemes gabala 48 hektāru platībā pārdošanas cena par summu, kas novērtēta FRF 39,588 miljonu apmērā, kas ir aptuveni EUR 6,03 miljoni, vai saskaņā ar aktualizēto vērtību FRF 80,77 miljoni, kas ir EUR 12,3 miljoni, un maksas par notekūdeņu novadīšanu izdevīgāks tarifs, kas piešķirts *Scott* un kurš Francijas iestādēm ir jānosaka. Minētā lēmuma 2. pantā ir noteikts pienākums atgūt šajā ziņā prettiesiski samaksātās naudas summas.

Procedūra Komisijā

12 Laikā no 1997. gada janvāra līdz 1998. gada aprīlim Komisija Francijas iestādēm nosūtīja vairākus lūgumus sniegt informāciju, uz kuriem šīs iestādes atbildēja daļēji.

13 Komisija 1998. gada 20. maijā nolēma uzsākt EKL 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru un par to informēja Francijas iestādes ar 1998. gada 10. jūlija vēstuli. Šis lēmums tika publicēts 1998. gada 30. septembra *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* (OV C 301, 4. lpp.), un ar to ieinteresētajām personām savu apsvērumu iesniegšanai tika noteikts viena mēneša termiņš, sākot no lēmuma publicēšanas dienas.

14 *Scott* un Francijas iestādes savus apsvērumus Komisijai iesniedza attiecīgi 1998. gada 23. un 25. novembrī.

15 Tā kā Francijas iestādēm nosūtītie lūgumi sniegt papildu informāciju, lai noteiktu strīdīgā zemes gabala tirgus vērtību, bija apmierināti tikai daļēji, Komisija 1999. gada 8. jūlijā saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 10. panta 3. punktu tām noteica pienākumu iesniegt "visus dokumentus, informāciju un ziņas, kas vajadzīgas, lai izvērtētu atbalstu un [*Scott*] labā noteikto pasākumu saderību". Šajā rīkojumā turklāt bija norādīti konkrēti dokumenti un informācija. Uz šo lūgumu Francijas iestādes 1999. gada 15. oktobrī sniedza tikai daļēju atbildi.

16 Pēc 1999. gada 7. decembrī notikušās sanāksmes starp Komisijas un Francijas valdības pārstāvjiem, piedaloties *Scott* pārstāvjiem, Komisija ļāva iesniegt jaunu informāciju par strīdīgo atbalstu līdz 1999. gada beigām.

17 Atbildot uz šo lūgumu, *Scott* 1999. gada 24. decembrī nosūtīja Komisijai vēstuli, kurā bija ietverta papildu informācija (turpmāk tekstā — "*Scott* vēstule"). Arī Francijas iestādes ar 2000. gada 7. janvāra un 2000. gada 21. februāra vēstulēm nosūtīja līdzīgu informāciju.

18 2000. gada 12. janvārī un 22. februārī Komisija informēja *Scott*, ka tā lietas materiāliem nevar pievienot 1999. gada 24. decembra vēstulē ietvertos papildu apsvērumus.

19 Komisija, pamatojoties uz visu tās rīcībā esošo informāciju un pierādījumiem, pieņēma apstrīdēto lēmumu.

20 Komisija, vispirms minētā lēmuma motīvu izklāsta daļas 29. punktā konstatējot, ka strīdīgais zemes gabals nebija pārdots *Scott* beznosacījuma piedāvājuma iesniegšanas procedūrā, kā arī ka šī zemes gabala cenu nebija novērtējis neatkarīgs eksperts, un šī paša lēmuma motīvu izklāsta daļas 31., 32., 97., 160., 166. un 168. punktā uzsverot, ka tā veltīgi ir mēģinājusi no Francijas iestādēm saņemt papildu informāciju, kas tai ļautu izvērtēt strīdīgo atbalstu, noteica atgūstamā prettiesiskā atbalsta apmēru.

21 Šajā ziņā tā salīdzināja līdzīga zemes gabala tirgus cenu ar *Scott* faktiski samaksāto cenu.

22 Lai noteiktu, kāda 1987. gadā varēja būt strīdīgā zemes gabala tirgus cena, Komisija izvērtēja izmaksas, kuras uzņēmās Orleānas pilsēta, lai nopirktu minēto zemes gabalu un lai to labiekārtotu *Scott* ražošanas uzņēmuma vajadzībām.

23 Attiecībā uz nelabiekārtotu zemes gabalu Komisija izmantoja vidējo cenu, par kādu Orleānas pilsēta laikā no 1975. līdz 1987. gadam ar trīs darījumiem bija nopirkusi zemes gabalus, no kuriem strīdīgais zemes gabals bija 48 hektāru platībā, proti, FRF 10,9 miljoni. Šo vērtību apstiprināja Orleānas pilsētas pašvaldības padomes 1994. gada 27. maija sēdes protokola saturs, un tā, kā izriet no apstrīdētā lēmuma motīvu izklāsta daļas 15. punkta, aptuveni atbilda Francijas iestāžu 1997. gada 17. marta un 29. maija vēstulēs sniegtajam novērtējumam.

24 Kā izklāstīts minētā lēmuma motīvu izklāsta daļas 19. punktā, saistībā ar labiekārtošanas darbiem, kuri tika veikti uz strīdīgā zemes gabala, Komisija izmantoja no *Sempel* maksājumu bilances izrietošās izmaksas, kuras sedza *Sempel*, proti, FRF 140,4 miljonus.

25 Vispirms no šīs summas atņemot tostarp izmaksas, lai segtu *Sempel* aizņēmumus, kā arī *Scott* samaksāto cenu par strīdīgo zemes gabalu FRF 31 miljona apmērā, Komisija *Scott* piešķirtā valsts atbalsta apmēru novērtēja FRF 39,588 miljonu apmērā.

26 Šādos apstākļos apstrīdētā lēmuma rezolutīvā daļa tika formulēta šādi:

"*1. pants*

Valsts atbalsts kā izdevīgāka zemes gabala cena un maksas par notekūdeņu novadīšanu izdevīgāks tarifs, ko Francijas Republika ir piešķīrusi *Scott* par FRF 39,58 miljonu (EUR 6,03 miljoni) lielu summu vai saskaņā ar tagadējo vērtību — FRF 80,77 miljonu (EUR 12,3 miljoni) apmērā kā izdevīgāka zemes gabala cenu un attiecībā uz otro priekšrocību par summu, kuras vērtība Francijas iestādēm ir jāaprēķina, izmantojot Komisijas noteikto aprēķināšanas metodi, ir nesaderīga ar kopējo tirgu.

2. pants

1. Francijai ir jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai atgūtu no tā saņēmēja attiecīgo atbalstu, kas paredzēts 1. pantā un jau ir ticis nelikumīgi nodots tā rīcībā.

2. Atgūšanai jānotiek nekavējoties saskaņā ar valsts tiesību procedūrām, ja vien tās nodrošina tūlītēju un efektīvu šī lēmuma izpildi. Atgūstamajā atbalstā ietilpst procenti, sākot no dienas, kad atbalsts tika nodots saņēmēja rīcībā, līdz tā atgūšanas datumam. Procentus aprēķina, pamatojoties uz atsauces likmi, kas tiek izmantota subsīdijas ekvivalenta aprēķinam reģionālā atbalsta ietvaros.

3. pants

Francijai divu mēnešu laikā pēc šī lēmuma saņemšanas ir jāinformē Komisija par pasākumiem, kas veikti, lai izpildītu šo lēmumu.

4. pants

Šis lēmums ir adresēts Francijas Republikai."

Tiesvedība Pirmās instances tiesā un pārsūdzētais spriedums

27 *Scott* savas prasības daļēji atcelt apstrīdēto lēmumu atbalstam izvirzīja četrus pamatus, tostarp attiecībā uz to, ka šajā lēmumā ir pārkāptas būtiskas formas prasības, jo Komisija nebija ņēmusi vērā atsevišķus dokumentus un informāciju, kurus *Scott* bija nosūtījis līdz lēmumā uzsākt izmeklēšanas procedūru paredzētajam termiņam. Turklāt, izvirzot ceturto pamatu, *Scott* apgalvoja, ka Komisija ir pieļāvusi vairākas kļūdas

vērtējumā, nosakot atbalsta apmēru, it īpaši, nosakot, ka *Scott* par strīdīgo zemes gabalu bija samaksājis FRF 31 miljonu.

28 Komisija lūdza prasību noraidīt pilnībā, tomēr savā iebildumu rakstā atzina arī, ka tā ir kļūdījusies, uzskatot, ka *Scott* samaksātais FRF 31 miljons bija domāts, lai iegādātos 68 hektārus lielu zemes gabalu, nevis strīdīgo zemes gabalu. Tādējādi tā 2001. gada 21. martā laboja apstrīdēto lēmumu un tā rezultātā samazināja atgūstamā atbalsta apmēru.

29 Pirmās instances tiesa vispirms apskatīja četru Komisijas apstrīdēto dokumentu, kurus savam prasības pieteikumam bija pievienojis *Scott*, pieņemamību. Šajā ziņā Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 44. punktā precizēja, ka minētie dokumenti ir likumīgi pievienoti prasības pieteikumam un tātad tie ir Pirmās instances tiesā iesniegto lietas materiālu sastāvdaļa. Tādējādi Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka to pieņemamība nav apstrīdama. Pirmās instances tiesa precizēja, ka Komisija faktiski apstrīd, ka attiecīgie dokumenti tika ņemti vērā, izvērtējot apstrīdētā lēmuma tiesiskumu, tādēļ ka tie nebija iekļauti dokumentos, kas administratīvajā procedūrā tika iesniegti Komisijai.

30 Vispirms izsakoties par trijiem no šiem dokumentiem, akceptējot Komisijas izvirzītos argumentus attiecībā uz diviem pirmajiem dokumentiem, bet noraidot iebildi par nepieņemamību attiecībā uz trešo dokumentu, Pirmās instances tiesa nolēma, ka Komisija ir kļūdījusies, atsakoties lietas materiāliem pievienot *Scott* vēstuli.

31 Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 58.–61. punktā it īpaši uzsvēra, ka, ņemot vērā šīs lietas apstākļus un to, ka Komisija bija pieņēmusi līdzīgu informāciju, kura bija ietverta Francijas iestāžu 2000. gada 7. janvāra un 21. februāra vēstulēs, Komisijai bija jāņem vērā *Scott* vēstulē minētā informācija.

32 Līdz ar to Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 63. punktā secināja, ka *Scott* varēja atsaukties uz šo vēstuli, lai apstrīdētu apstrīdētā lēmuma tiesiskumu. Pamatojoties uz iepriekš minēto, Pirmās instances tiesa tieši izvērtēja ceturto atcelšanas pamatu attiecībā uz kļūdainu strīdīgā atbalsta novērtējumu.

33 Šajā ziņā Pirmās instances tiesa savu argumentāciju izklāstīja trīs daļās.

34 Pirmkārt, Pirmās instances tiesa norādīja uz Komisijas pieļautajām kļūdām, izvēloties metodi un veicot aprēķinu, kā arī uz neprecizitātēm informācijā, kuru tā bija izmantojusi, veicot savu novērtējumu.

35 Pirmās instances tiesa tostarp uzsvēra, ka Komisija, izvēloties izmaksu metodi, lai novērtētu strīdīgā zemes gabala tirgus vērtību, ir pieļāvusi kļūdas gan šīs metodes izvēlē, gan tās piemērošanā.

36 Tādējādi, pirmkārt, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 106. punktā nolēma, ka Komisija, izvēloties pirkuma izmaksu metodi, lai noteiktu nelabiekārtota strīdīgā zemes gabala vērtību, ir pamatojusies uz sekundāru un netiešu informāciju.

37 Otrkārt, pārsūdzētā sprieduma 110. un 111. punktā Pirmās instances tiesa konstatēja, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu aprēķinā, nosakot cenu, par kādu strīdīgo zemes gabalu bija nopirkusi Orleānas pilsētas pašvaldība, ņemot vērā, ka šī cena atbilda nelabiekārtota strīdīgā zemes gabala vērtībai, kas bija tuvu apstrīdētā lēmuma motīvu izklāsta daļas 15. punktā minētajam Francijas iestāžu izdarītajam vērtējumam administratīvajā procesā. Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 111. punktā nolēma, ka šī kļūda, lai arī tā bija *Scott* labā, nav attaisnojama. Nepieļaujot šo kļūdu, Komisija,

iespējams, būtu pamanījusi, ka Orleānas pilsētas pašvaldības padomes 1994. gada 27. maija sēdes protokolā minētā informācija vispār neapstiprināja šos vērtējumus.

38 Turklāt pārsūdzētā sprieduma 114.–119. punktā Pirmās instances tiesa nolēma, ka Komisijas izmantotā informācija nebija precīza. Tā kā *Scott* nodoto zemes gabalu Francijas vietējās pašvaldības bija nopirkušas trīs daļās laikā no 1975. līdz 1984. gadam, Komisija nevarēja izmantot no šiem darījumiem izrietošo vidējo cenu, lai novērtētu nelabiekārtota strīdīgā zemes gabala tirgus vērtību 1987. gadā.

39 Tāpat saistībā ar vērtējumu, kas tika izdarīts attiecībā uz labiekārtošanas darbu, kuri tika veikti uz strīdīgā zemes gabala, vērtību, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 120.–122. punktā minēja faktus, pamatojoties uz kuriem Komisijai bija jāapšauba metode, kuru tā izmantoja šajā ziņā, proti, *Sempel* segtās izmaksas par minēto labiekārtošanas darbu veikšanu. Pirmās instances tiesa īpaši uzsvēra, ka Komisija nav ņēmusi vērā atšķirību starp būvējamo ražošanas uzņēmuma platību, kas minēta līgumā ar *Scott*, un faktiski uzbūvētā ražošanas uzņēmuma platību, kas norādīta Orleānas pilsētas pašvaldības padomes 1994. gada 27. maija sēdes protokolā. Tāpat nebija ņemta vērā atšķirība starp summu par veicamajiem darbiem, kura izriet no līguma ar *Scott*, un no *Sempel* maksājumu bilances izrietošajām darbu izmaksām. Pirmās instances tiesa katrā ziņā uzskatīja, ka Komisijai bija jālūdz *Scott* iesniegt informāciju par šīm atšķirībām.

40 Otrkārt, Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka, ja Komisija pienācīgi būtu ņēmusi vērā *Scott* vēstulē un Francijas iestāžu vēlāk sniegtajos apsvērumos ietverto informāciju un vērtējumus, tai būtu bijis jāpamana ievērojamas atšķirības, kādas pastāv saistībā ar strīdīgā zemes gabala tirgus vērtības novērtējumu. Pārsūdzētā sprieduma 137. un 138. punktā Pirmās instances tiesa uzsvēra, ka, saskaroties ar šādām šaubām, Komisijai noteikti bija jāizmanto citas novērtējuma metodes, kā, piemēram, neatkarīga eksperta atzinums, lai noteiktu strīdīgā zemes gabala tirgus vērtību, vai vismaz jālūdz

Scott un Francijas iestādēm iesniegt vairāk informācijas par novērtējumiem, kurus tās minējušas savos apsvērumos.

41 Treškārt, Pirmās instances tiesa nolēma, ka Komisija nevarēja aizbildināties ar savām tiesībām pieņemt lēmumu valsts atbalsta jomā, pamatojoties tikai uz tās rīcībā esošiem dokumentiem, ja pēc rīkojuma iesniegt informāciju izdošanas attiecīgā dalībvalsts neizrādīja gaidīto vēlmi sadarboties.

42 Pamatojoties uz šo trīs daļās sniegto argumentāciju, Pirmās instances tiesa secināja, ka Komisija ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāpusi savu pienākumu EKL 88. panta 2. punktā paredzēto izmeklēšanas posmu veikt rūpīgi, un līdz ar to apmierināja prasības ceturto pamatu. Tādējādi, neizvērtējot pārējos trīs pamatus, Pirmās instances tiesa atcēla apstrīdētā lēmuma 2. pantu.

Lietas dalībnieku prasījumi

43 Ar savu apelācijas sūdzību Komisija lūdz Tiesu:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu un lemt par apelācijas sūdzību vai nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai lēmuma pieņemšanai jebkurā jautājumā, attiecībā uz kuru Tiesa uzskatītu, ka tiesvedības stadija neļauj lietā taisīt galīgo spriedumu;

— piespriest *Scott* segt savus, kā arī atlīdzināt Komisijas tiesāšanās izdevumus gan Pirmās instances tiesā, gan Tiesā;

— piespriest Francijas Republikai segt savus tiesāšanās izdevumus gan Pirmās instances tiesā, gan Tiesā.

44 *Scott* lūdz Tiesu noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

45 Luarē departaments, kuram ar Tiesas priekšsēdētāja 2008. gada 17. jūlija rīkojumu tika atļauts iestāties lietā *Scott* prasījumu atbalstam, lūdz Tiesu noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

46 Komisijas izvirzītie pamati savas apelācijas sūdzības atbalstam attiecas uz vairākām pārsūdzētajā Pirmās instances tiesas spriedumā minētās argumentācijas daļām.

47 It īpaši devītais līdz divpadsmitais pamats, kuri ir jāapskata vispirms, attiecas uz Pirmās instances tiesas argumentācijas pirmo daļu.

Par devīto līdz divpadsmito pamatu, kuri būtībā attiecas uz to, ka Pirmās instances tiesa, veicot pārbaudi, ir pārsniegusi savas pilnvaras

Lietas dalībnieku argumenti

48 Komisija saskaņā ar tās izvirzīto devīto pamatu pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā pārsūdzētā sprieduma 105.–108. punktā ir nolēmusi, ka Komisija, novērtējot strīdīgā zemes gabala un tajā veikto labiekārtošanas darbu vērtību, kļūdaini ir izmantojusi Francijas iestāžu segto izmaksu metodi un līdz ar to pārkāpusi tai noteikto pienākumu objektīvi un rūpīgi pārbaudīt attiecīgās lietas faktus.

49 Taču, tā kā strīdīgā atbalsta piešķiršanas brīdī šis atbalsts nebija novērtēts vai tā kā netika organizēts atklāts konkurss, Komisijai esot bijis pamats izmantot šādu metodi.

50 Šajā ziņā, pirmkārt, Komisijai, izvēloties zemes gabala un tajā veikto labiekārtošanas darbu vērtības novērtējuma metodi, esot plaša rīcības brīvība.

51 Otrkārt, izmaksu metodes izmantošana esot atbilstoša it īpaši tādā darījumā, ar kuru tiek pārdots atbalsta saņēmēja vajadzībām labiekārtots zemes gabals.

52 Ņemot to vērā, Pirmās instances tiesa esot noteikusi Komisijai pienākumu lūgt Francijas iestādēm un *Scott* iesniegt papildu informāciju vai arī vērsties pie neatkarīga eksperta apstākļos, kuros tai, kā izriet no Komisijas paziņojuma attiecībā uz valsts atbalsta elementiem, publiskajām iestādēm pārdodot zemi un ēkas (OV 1997, C 209, 3. lpp.), tomēr ir tiesības izmantot izmaksu metodi.

53 Visbeidzot, pretēji tam, ko Pirmās instances tiesa ir nolēmusi pārsūdzētā sprieduma 139. punktā, Komisijai neesot bijis nekāda iemesla dot priekšroku tai strīdīgā zemes gabala cenai, kura minēta 1998. gadā notikušajā pārdošanas darījumā starp *Scott/Kimberly-Clark* un *Procter & Gamble*, lai noteiktu pirms vienpadsmit gadiem esošo šī zemes gabala vērtību.

54 *Scott* norāda, ka Komisijas iebildumu pamatā ir nepareiza pārsūdzētā sprieduma interpretācija. Proti, Pirmās instances tiesa neesot pārmetusi Komisijai, ka tā pamatojās uz izmaksu metodi, bet pārmetusi, ka tā nebija izvērtējusi citas strīdīgā zemes gabala vērtības novērtējuma metodes.

55 Luarē departaments uzsver, ka Komisijai bija jāpārbauda visas strīdīgā zemes gabala vērtības novērtējuma metodes, lai izmantotu tikai visticamāko. Taču Komisijas izmantotā izmaksu metode ir tikai sekundāra salīdzinājumā ar tiešajām novērtējuma metodēm.

56 Attiecībā uz apelācijas sūdzībā izvirzīto desmito pamatu Komisija uzsver, ka tā pamatojās uz attiecīgā īpašuma vērtības novērtējumu, kurš bija visizdevīgākais *Scott*. Turklāt pretēji Pirmās instances tiesas nolemtajam Komisijai neesot bijis jānoskaidro esošās atšķirības starp no *Sempel* bilances izrietošajām izmaksām un līgumā ar *Scott* paredzēto naudas summu.

57 Šajā ziņā *Scott* atbild, ka Pirmās instances tiesa ir vienīgi nolēmusi, ka Komisija, novērtējot uz apstrīdētā zemes gabala īstenoto labiekārtošanas darbu tirgus vērtību, par atskaites punktu nevarēja izmantot *Sempel* segtās izmaksas.

58 Runājot par apelācijas sūdzībā izvirzīto vienpadsmito pamatu, Komisija pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā pārsūdzētā sprieduma 118. punktā ir uzskatījusi, ka Orleānas pilsētas pašvaldības padomes 1994. gada 27. maija sēdes protokolā bija ietverts vienīgi īss nelabiekārtotā zemes gabala izmaksu kopsavilkums, neminot detalizētākus paskaidrojumus. Paužot šādu viedokli, Pirmās instances tiesa esot pārsniegusi savas tiesības veikt pārbaudi jomā, kurā Komisijai ir plaša rīcības brīvība.

59 *Scott*, tieši pretēji, norāda, ka Komisijas apelācijas sūdzībā minētās atsauces uz Orleānas pilsētas pašvaldības padomes sēdi, ņemot vērā pašas Komisijas iesniegtos pielikumus, nav pareizas. *Scott* tādējādi lūdz šo argumentu noraidīt.

60 Attiecībā uz divpadsmito pamatu Komisija norāda, ka Pirmās instances tiesa, pārsūdzētā sprieduma 125. punktā uzskatot, ka tai bija jāņem vērā tāds nelabiekārtota strīdīgā zemes gabala vērtības novērtējums, kāds izriet no Francijas iestāžu 1993. gadā veiktās nodokļu kontroles, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā. Pirmās instances tiesa tādējādi esot pārsniegusi savas pilnvaras.

61 *Scott* uzsver, ka atbilstošāk drīzāk būtu bijis izmantot nodokļu iestādes izdarīto strīdīgā zemes gabala novērtējumu, nevis izmaksu metodi.

Tiesas vērtējums

62 Vispirms ir jāatgādina, ka tas, vai Pirmās instances tiesa no tai izvērtēšanai iesniegtajiem faktiem varēja pareizi secināt, ka Kopienu iestādes nav pārkāpušas savu rūpības pienākumu, ir tiesību jautājums, kurš pakļauts Tiesas kontrolei apelācijas tiesvedībā (skat. 2009. gada 3. septembra spriedumu lietā C-535/06 P *Moser Baer India*/Padome, Krājums, I-7051. lpp., 34. punkts).

63 No tā izriet, ka Komisijas izvirzītie pamati, kuri attiecas uz šādu vērtējumu, ir pieņemami.

64 Jautājumā par šo pamatu pamatotību ir jākonstatē, ka, lai arī valsts atbalsta jomā Komisijai ir plaša rīcības brīvība, kuras īstenošana prasa veikt ekonomiska rakstura novērtējumu Eiropas Savienības kontekstā, šī plašā rīcības brīvība nenozīmē, ka Savienības tiesai nav jāpārbauda Komisijas sniegtā ekonomiska rakstura informācijas interpretācija.

65 Saskaņā ar Tiesas judikatūru Savienības tiesai ir jāpārbauda tostarp ne vien izvirzīto pierādījumu materiālā precizitāte, ticamība un konsekvence, bet arī jāpārbauda, vai šie pierādījumi izveido visu atbilstošo datu kopumu, kas ir jāņem vērā, lai izvērtētu sarežģītu situāciju, un vai šo pierādījumu raksturs ļauj pamatot no tiem izdarītos secinājumus (2005. gada 15. februāra spriedums lietā C-12/03 P Komisija/*Tetra Laval*, Krājums, I-987. lpp., 39. punkts).

66 Tomēr šīs pārbaudes ietvaros Savienības tiesai nav jāaizstāj Komisijas veiktais ekonomiskais novērtējums ar savējo (2007. gada 22. novembra spriedums lietā C-525/04 P Spānija/*Lenzing*, Krājums, I-9947. lpp., 57. punkts). Savienības tiesa, pārbaudot

Komisijas sniegto vērtējumu par sarežģītiem ekonomiskiem faktiem, veic ierobežotu pārbaudi, vienīgi pārbaudot, vai ir ievērotas procesuālās normas un izpildīts pienākums norādīt pamatojumu, vai fakti ir materiāli precīzi, kā arī vai nepastāv acīmredzama kļūda vērtējumā vai pilnvaru nepareiza izmantošana (skat. 2009. gada 6. oktobra spriedumu apvienotajās lietās C-501/06 P, C-513/06 P, C-515/06 P un C-519/06 P *GlaxoSmithKline Services* u.c./Komisija u.c., Krājums, I-9291. lpp., 163. punkts).

67 Tieši ņemot vērā šos kritērijus par pārbaudes apjomu, kas saskaņā ar judikatūru atzīts Savienības tiesai, jāizvērtē apelācijas sūdzībā izvirzītais devītais līdz divpadsmitais pamats, ar kuriem Komisija pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā ir pārsniegusi savas pilnvaras, nolemjot, ka Komisija, nosakot strīdīgā zemes gabala tirgus vērtību un tādējādi strīdīgā valsts atbalsta apmēru, nebija izpildījusi tai noteikto rūpības pienākumu. Šajā ziņā jānorāda, ka devītais un desmitais pamats attiecas uz labiekārtošanas darbu, kuri veikti uz strīdīgā zemes gabala, vērtības novērtējumu, bet vienpadsmitais un divpadsmitais pamats ir par minētā zemes gabala īpašuma vērtības novērtējumu.

— Par izmaksu metodes izvēli un nelabiekārtota strīdīgā zemes gabala tirgus vērtības novērtējumu

68 Vispirms, kā savu secinājumu 138. un 139. punktā ir atgādinājis ģenerāladvokāts, lai pārbaudītu, vai tas, ka valsts iestāde pārdeva zemes gabalu privātai personai, ir uzskatāms par valsts atbalstu, Komisijai ir jāpiemēro princips par privātu ieguldītāju tirgus ekonomikā, lai noskaidrotu, vai iespējamā atbalsta saņēmēja samaksātā cena ir tāda, kuru varētu noteikt privāts investors, rīkojoties parastos konkurences apstākļos. Parasti šī principa izmantošana Komisijai prasa sniegt ļoti sarežģītu ekonomisku vērtējumu (šajā ziņā skat. 1996. gada 29. februāra spriedumu lietā C-56/93 Beļģija/Komisija, *Recueil*, I-723. lpp., 10. un 11. punkts, kā arī 2003. gada 8. maija spriedumu

apvienotajās lietās C-328/99 un C-399/00 Itālija un *SIM 2 Multimedia*/Komisija, *Recueil*, I-4035. lpp., 38. un 39. punkts).

69 Šajā lietā jākonstatē, ka Komisijai bija jānovērtē 1987. gadā, proti, trīspadsmit gadus pēc strīdīgā pārdevuma īstenošanas, pārdota zemes gabala tirgus vērtība.

70 Turklāt netiek apstrīdēts, ka strīdīgā zemes gabala pārdošanai *Scott* ir raksturīgi, ka tā netika veikta beznosacījuma piedāvājuma iesniegšanas procedūrā, kā arī, ka to nenovērtēja neatkarīgs eksperts. Tādējādi, kā pārsūdzētā sprieduma 96. punktā norādījusi Pirmās instances tiesa, Komisijai līdz ar to bija sarežģīts uzdevums un šī uzdevuma izpildes rezultātā strīdīgā zemes gabala tirgus vērtības novērtējums varēja būt vienīgi aptuvens.

71 Komisija, lai novērtētu strīdīgā zemes gabala, kā arī veikto labiekārtošanas darbu vērtību un lai tādējādi noteiktu attiecīgā atbalsta apmēru, pamatojās uz strīdīgā zemes gabala iegādes un labiekārtošanas izmaksām.

72 Kaut arī, kā tas izriet no Komisijas paziņojuma attiecībā uz valsts atbalsta elementiem, publiskajām iestādēm pārdodot zemi un ēkas, neatkarīgas ekspertīzes izmantošana ir metode, ar kuru var novērtēt zemes gabala tirgus vērtību, tomēr Pirmās instances tiesa ir pārsniegusi savas pārbaudes robežas, jo tā vienīgi ir nolēmusi, ka Komisija, priekšroku dodot izmaksu metodei, nav izpildījusi tai noteikto rūpības pienākumu, nepierādot, ka fakti, kuri netika ņemti vērā, varēja radīt atšķirīgu vērtējumu par atbalsta apmēra novērtējumu. Turklāt Pirmās instances tiesa nav konstatējusi nekādu acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

73 Izmantojot šo metodi, Komisija noteica nelabiekārtota strīdīgā zemes gabala tirgus vērtību, proti, FRF 10,9 miljonu apmērā, kura, pirmkārt, aptuveni atbilst Francijas iestāžu administratīvās procedūras laikā nosūtītajām norādēm un, otrkārt, to apstiprina Orleānas pilsētas pašvaldības padomes 1994. gada 27. maija sēdes protokols.

74 Šajā ziņā ir jāuzsver, ka galvenais šajā protokolā ietvertais elements, uz kuru pamatojās Komisija, nepārprotami ir identificējams. Tajā ir minēts nelabiekārtota strīdīgā zemes gabala īpašuma vērtības novērtējums brīdī, kad šis zemes gabals tika pārdots *Scott*. Tādējādi tas vien, kā apgalvo *Scott*, ka Komisijas atsaukšanās uz minēto protokolu acīmredzami neatbilst dokumentam, kuru tā pievienoja savai apelācijas sūdzībai, nevar būt pietiekami, lai apšaubītu šī argumenta pieņemamību.

75 Turklāt, ņemot vērā ģenerāladvokāta secinājumu 160.–163. punktā minētos iemeslus, Komisijai uzreiz nav jāapšauba šo faktu ticamība, jo tos ir sniegusi kāda no darījumā iesaistītajām valsts iestādēm un, kā minēts pašā protokola formulējumā, šie fakti ir sākotnējs oficiāls strīdīgā zemes gabala "īpašuma vērtības" novērtējums.

76 Precizējot iepriekš minēto, jānorāda arī, ka Komisija *Scott* saņemtās priekšrocības aprēķinā neapšaubāmi ir pieļāvusi materiālu kļūdu, uzskatot, ka visi Orleānas pilsētas laikā no 1975. līdz 1987. gadam iegūtie zemes gabali atbilst *Scott* piešķirtajam zemes gabalam. Tomēr pretēji Pirmās instances tiesas apgalvotajam pārsūdzētā sprieduma 113. punktā nav pierādīts, ka, nepieļaujot šo kļūdu, Komisijai noteikti būtu bijis jāšaubās par tās izmantoto faktu ticamību.

77 Pirmkārt, strīdīgā zemes gabala tirgus vērtība, kuru konstatēja Komisija, proti, FRF 16/m², aptuveni atbilda vidējai cenai, kādu Francijas iestādes bija norādījušas savās 1997. gada 17. marta un 29. maija vēstulēs, proti, FRF 15/m².

78 Otrkārt, ņemot vērā, ka Komisija vairākkārt ir uzsvērusi, ka tā krasi samazināja minēto vērtību, jākonstatē, ka Pirmās instances tiesas identificētā kļūda aprēķinā bija *Scott* labā.

79 Visbeidzot, lai gan, diemžēl, Komisijas pieeja nelabiekārtota strīdīgā zemes gabala iegādes izmaksu noteikšanā, uzskatot, ka vidējā cena, kura tika noteikta trijos laikā no 1975. līdz 1987. gadam notikušajos darījumos, noteica tāda strīdīgā zemes gabala tirgus vērtību, kura sākotnējā platība nebija identificēta, nebija pilnībā loģiska, tomēr Pirmās instances tiesa, saskaroties ar tik sarežģītu darījumu kā šajā lietā aprakstītais, ir pārsniegusi savas pārbaudes robežas, šajā lietā esošajos apstākļos pieņēmuma veidā apgalvojot, ka Komisija ir pārkāpusi tai noteikto rūpības pienākumu. Tāpat Pirmās instances tiesa arī nav norādījusi uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kuru Komisija izdarījusi, izvēloties attiecīgo metodi un to piemērojot.

80 It īpaši jānorāda, ka Komisijas izvēle pamatoties uz Francijas iestāžu sniegtajām norādēm, kā arī Orleānas pilsētas pašvaldības padomes 1994. gada 27. maija sēdes protokolu, nevis uz Francijas nodokļu iestādes izdarīto novērtējumu, kas izmantots 1993. gada nodokļu pārbaudē, ir pilnībā leģitīma. Katrā ziņā, ņemot vērā šīs lietas apstākļus, saskaņā ar kuriem, kā savu secinājumu 140. punktā minējis ģenerāladvokāts, Francijas iestādes atklāti nevēlējās sadarboties, šāda izvēle nevar tikt uzskatīta par acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

— Par labiekārtošanas darbu, kas tika veikti uz strīdīgā zemes gabala, tirgus vērtības novērtējumu

81 Jākonstatē, ka arī attiecībā uz labiekārtošanas darbu, kas veikti uz strīdīgā zemes gabala, tirgus vērtību Pirmās instances tiesai nav izdevies identificēt acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kuru būtu pieļāvusi Komisija, izmantojot izmaksu metodi, un līdz ar to tā ir pārsniegusi savas pārbaudes robežas.

82 Kaut arī, kā Pirmās instances tiesa ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 120. un 121. punktā, labiekārtošanas darbu veikšanas izmaksu, kā arī platību, kurās šie darbi veikti, apjomu atšķirības izriet no lietas materiāliem, tomēr jāuzsver, ka ražošanas uzņēmuma platības palielināšana salīdzinājumā ar platību, kas bija paredzēta līgumā ar *Scott*, nedaudz pārsniedz no *Sempel* maksājumu bilances izrietošās *Sempel* segtās izmaksas, proti, palielinot platību 80 % apmērā, izdevumi ir pārsniegti 75,5 % apmērā.

83 Tādējādi Komisijai nevar pārmest, ka tā nav lūgusi *Scott* šajā jautājumā sniegt paskaidrojumus, jo acīmredzami pamanāms, ka pastāv saikne starp ražošanas uzņēmuma platības palielināšanu un izmaksu pārsniegšanu. Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 122. punktā vismaz ir konstatējusi, ka paši lietas dalībnieki tiesas sēdē nav varējuši izskaidrot, kā ražošanas uzņēmuma izmēra palielināšana varētu likt apšaubīt no *Sempel* maksājumu bilances izrietošās izmaksas.

84 Līdz ar to no visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka, tā kā Pirmās instances tiesa nav pierādījusi, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, nosakot strīdīgā zemes gabala un tajā veikto labiekārtošanas darbu tirgus vērtību, Pirmās instances tiesa, saskaņā ar tās konstatētajiem faktiem uzskatot, ka Komisija, izvērtējot

strīdīgā zemes gabala tirgus vērtību, ir pārkāpusi tai noteikto rūpības pienākumu, ir pārsniegusi savas pārbaudes robežas.

85 Katrā ziņā, kaut arī jākonstatē, ka Pirmās instances tiesa ir norādījusi uz kļūdu aprēķinā un uz dažām neprecizitātēm Komisijas izmantotajā metodē un aprēķinos, jāuzsver, ka pārsūdzētā sprieduma rezolutīvajā daļā Pirmās instances tiesa nav atcēlusi apstrīdētā lēmuma 1. pantu, jo tā neuzskatīja, ka šajā lietā izmeklēšanas procedūrā pieļautās kļūdas un neprecizitātes ir bijušas tik nopietnas, lai apšaubītu visa apstrīdētā lēmuma tiesiskumu.

86 Tādējādi ir pieņemams devītais līdz divpadsmitais pamats.

Par septīto pamatu attiecībā uz to, ka Pirmās instances tiesa, apšaubot Komisijas novērtējumu, pamatojās uz pieņēmumiem, nevis pierādījumiem

Lietas dalībnieku argumenti

87 Izvirzot septīto pamatu, Komisija pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā ir nolēmusi, ka tai bija jāpārskata tās novērtējums, pamatojoties uz Francijas iestāžu un *Scott* nosūtītajās vēstulēs minēto informāciju. Šajā ziņā tie neesot pierādījumi, kuri būtu

tik netverami, lai varētu apšaubīt Komisijas veiktā vērtējuma pamatotību, bet drīzāk apgalvojumi, kuri tai neesot noteikti jāņem vērā.

88 *Scott* uzskata, ka Komisija nesaprot, ka Pirmās instances tiesa pamatojās uz pierādījumiem. *Scott* vēstulē minētie apgalvojumi paši par sevi esot pierādījumi.

89 Katrā ziņā Luarē departaments uzsver, ka eksistē dokumenti, pamatojoties uz kuriem ir izdarīti novērtējumi, kuri minēti *Scott* vēstulē.

Tiesas vērtējums

90 Kā Pirmās instances tiesa ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 56. un 95. punktā, Komisijai EK līguma pamatnoteikumu valsts atbalsta jomā labas pārvaldības interesēs apšaubīto pasākumu izmeklēšanas procedūra ir jāveic rūpīgi un objektīvi, lai galīgā lēmuma pieņemšanas brīdī tās rīcībā būtu cik vien iespējams vispilnīgākie un visticamākie pierādījumi šāda lēmuma pieņemšanai (šajā ziņā skat. 1998. gada 2. aprīļa spriedumu lietā C-367/95 P Komisija/*Sytraval* un *Brink's France*, *Recueil*, I-1719. lpp., 62. punkts).

91 Tāpat jāatgādina, ka Savienības tiesai lēmuma valsts atbalsta jomā tiesiskums ir jāvērtē, pamatojoties uz informāciju, kāda bija Komisijas rīcībā lēmuma pieņemšanas brīdī (2008. gada 15. aprīļa spriedums lietā C-390/06 *Nuova Agricast*, Krājums, I-2577. lpp., 54. punkts).

92 Šajā ziņā vispirms jākonstatē, ka Pirmās instances tiesa nav atcēlusi apstrīdēto lēmumu, pamatojoties uz informāciju, kuras nebija Komisijas rīcībā šī lēmuma pieņemšanas brīdī.

93 Šajā lietā Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 124.–142. punktā ir uzskatījusi, ka Komisija nebija ņēmusi vērā informāciju, kura patiesībā varēja būt noderīga, nosakot strīdīgā zemes gabala vērtību.

94 It īpaši jānorāda, kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 125. punkta, ka Pirmās instances tiesa ir atsaukusies uz *Scott* vēstuli, kā arī uz Francijas iestāžu 2000. gada 21. februāra vēstuli, kurās, pirmkārt, bija minēts 1987. gadā Francijas nodokļu iestādes noteikts strīdīgā zemes gabala vērtējums. Otrkārt, šajās vēstulēs bija norādīts arī uz 1996. gadā veikto strīdīgā zemes gabala ekspertīzi Galtjē [*Galtier*] ekspertu birojā, kā arī aktīvu, kurus *Scott* pārdeva *Kimberly-Clark Corp.*, novērtējumu, kuru 1996. gada janvārī veica kapitāla pārvešanas uzraudzības amatpersona.

95 Taču saistībā ar šiem trim dokumentiem vispirms ir jāuzsver, ka nedz *Scott*, nedz Francijas iestādes tos nebija iesniegušas Komisijai administratīvās procedūras laikā. Turklāt šīs vēstules Komisija saņēma vienīgi Komisijas izņēmuma kārtā pagarinātā termiņa beigās *Scott* vēstules gadījumā, bet Francijas iestāžu vēstuli — pat pēc šī termiņa. Visbeidzot jānorāda, kā savu secinājumu 120. un 121. punktā ir atgādinājis ģenerāladvokāts, ka gan *Scott* vēstulē, gan Francijas iestāžu vēstulē bija minēti vienīgi neskaidri apgalvojumi par attiecīgo īpašumu vērtību, kuri nevarēja būt pietiekami, lai noteiktu Komisijai pienākumu ņemt tos vērā un atkārtoti atsākt izmeklēšanas procedūru.

96 Šajā ziņā jākonstatē, ka, pirmkārt, Galtjē biroja veiktā ekspertīze un kapitāla pārvešanas uzraudzības amatpersonas sniegtais novērtējums tika veikti deviņus gadus pēc strīdīgā zemes gabala pārdošanas *Scott*. Šādos apstākļos Komisijai bija tiesības neizvērtēt minēto vērtējumu saturu, uzskatot, ka tās rīcībā esošais vērtējums, kas izrietēja

no Orleānas pilsētas pašvaldības padomes 1994. gada 27. maija sēdes protokola, ir ticamāks.

97 Otrkārt, kā pārsūdzētā sprieduma 125. punktā arī ir norādījusi Pirmās instances tiesa, strīdīgā zemes gabala vērtība, kādu izmanto nodokļu kontroles ietvaros, ne vienmēr atspoguļo minētā zemes gabala tirgus vērtību. Tādējādi un pretēji Pirmās instances tiesas secinātajam Komisija bija tiesīga uzskatīt, ka nav jālūdz iesniegt minēto nodokļu iestādes veikto strīdīgā zemes gabala novērtējumu.

98 Līdz ar to no iepriekš minētā izriet, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nolemjot, ka Komisija, pamatojoties uz tās rīcībā esošajiem pierādījumiem apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī, ir pārkāpusi tai noteikto rūpības pienākumu tāpēc vien, ka tā, pirmkārt, nedz *Scott*, nedz Francijas iestādēm nav lūgusi iesniegt strīdīgā zemes gabala novērtējumus, uz kuriem tās tikai atsaucās, lai apšaubītu Komisijas izmantoto vērtējumu, un, otrkārt, tā arī nav atkārtoti sākusi izmeklēšanas procedūru.

99 Tādējādi septītais pamats arī ir pieņemams.

100 No visiem šiem apsvērumiem izriet, ka pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ tiktāl, ciktāl Pirmās instances tiesa ir nolēmusi, ka Komisija ir pārkāpusi tai noteikto pienākumu izmeklēšanu veikt rūpīgi un objektīvi.

Par lietas nodošanu atpakaļ Vispārējai tiesai

101 Atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 61. panta pirmajai daļai gadījumā, ja apelācijas sūdzība ir pamatota, Tiesa atceļ Vispārējās tiesas nolēmumu. Tādā gadījumā Tiesa var pati taisīt galīgo spriedumu lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija.

102 Tā kā Vispārējā tiesa ir izskatījusi vienīgi *Scott* savas prasības atbalstam izvirzīto ceturto pamatu, lieta ir jānodod atpakaļ Vispārējai tiesai.

103 Tā kā lieta ir jānodod atpakaļ Vispārējai tiesai, lēmuma par tiesāšanās izdevumiem, kas radušies šajā apelācijas tiesvedībā, pieņemšana ir jāatliek.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

1) atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2007. gada 29. marta spriedumu lietā T-366/00 *Scott*/Komisija;

2) lietu nodot atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai;

3) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

[Paraksti]